

tudi ni bilo! V šoli ni prostora za g. nadučitelja, pač pa je prostor za Stibenegga! Pa prišlo je drugače, kakor so naši Stibeneggovci računali. G. nadučitelj se je pritožil in više oblasti so spoznale, da se g. nadučitelj ne sme goniti iz šole. Stibeneggovci v odboru naše občine pa so hoteli, da mora učitelj na vsak način iz šole in sklenili so, da toraj mora naša občina zoper ta ukrep napraviti pritožbo na deželni šolski svet v Gradec in na ministerstvo na Dunaj. Pa povsod so sijajno propali ali vse to še našim Stibeneggovcem v njihovej „ljubezni“ do naše šole ni bilo zadosti. Sklenili so, da mora naša občina še napraviti pritožbo zoper ministerstvo na upravno sodišče na Dunaji. Dne 1. svečana t. l. bila je pred tem obravnava in tudi tukaj so Stibeneggovci zvedeli, da nikakor ne gre, da bi se nadučitelj gonil iz šole za to, da bi se Stibenegg ali kak enak človek nastanil v njej. Tako so Stibenegg in naši Stibeneggovci pod njegovim vodstvom doživeli krepko pobitje pri vseh oblastih, na katere se je bilo mogoče obrniti, akoravno baje Stibenegg „postave razumé“. — Pray se njim zgodi!

S Črešnjevca. Župan na Črešnjevcu pri Slova Bistrici Anton Vizijak, znan posilni-nemec, imel je nalogo, da sprejema od občin Črešnjevce, Pretreš in Vrhloga doneske in jih odrajtuje hranilnici štajarski, da se plača dolg, ki so ga te občine napravile pri zidanji nove šole na Črešnjevci. Ljudem pa se je nekaj sumljivo zdelo, češ, da se ni odrajtal hranilnici ves denar, ki ga je župan prejel. Napravila se je pritožba, in prišel je gospod iz Gradca pregledavat računov za leta 1880 do 1886 ter je našel, da je Anton Vizijak prejel za 550 fl. 85 kr. več denarja, kakor ga je odrajtal. Deželni odbor je torej zaukazal županu, da mora teh 550 gl. 85 kr. v 14 dneh plačati, če ne, se bo ta reč po civilnem, oziroma kazenskem potu vravnala.

Od zgornje Radgone. (Podpisi.) Kako predrzni so ti bauernvereinski napetneži, pokaže nam to-le: Tukaj lovijo bauernvereinske buče kmete za neko pismo viteza Schönenererja. Prilizujejo se kakor lisica kopunu, češ, da gre ne za Schönenererja, ampak za Liechtensteina predlog v državnem zboru ali verske šole. Tu je treba nekoliko pojasnila, kajti hodijo voljeje v ovčjih oblekah, da bi ložje koga v svoje mreže spravili. Tukaj vam svetujem, da ne podpišete nič, o čemer ne veste zakaj, da pa tudi druge svarite pred takimi podpisi. Ako pa pride tak podpis, tedaj pa vprašajte duhovne, ali kakega drugega človeka. Kdor vam pa duhovnike in cerkvo smeši, pa grdi narodnjake, takim le hrbet obrnite in idite ter ne bojte se zamere! Tu bi vam lahko veliko takih povedal, pa iz človekoljubja ne morem. Taki so v lice prijazni,

ovači pa naši največji nasprotniki. Mi takim rečemo „šleve“, ker niso topli, pa ne mrzli.

Iz Celja. (Kakoršno življenje, takošna smrt.) Danes vršila se je obravnava proti Janezu Valentan iz Apač, župnija sv. Lovrenc n. dr. p., kateri je dne 15. prosinca t. l. posestnika Čebeja ubil in potem oropal. Porotniki spoznali so ga enoglasno krivim in sodišče ga je obsodilo na smrt na vislicah. Zdivjan človek poslušal je mirno razsodbo, niti barve ni v licu spremenil, ko je slišal, da zgubi v kazni življenje. Mirno se je vedel tudi med obravnavo in ni se mu videlo, da čuti kesanje, da ga peče vest, ker je storil tako grozno hudodelstvo. Celó prav je tedaj imel državni pravnik, ko je rekel, da mora človeka, ki ni iz sovraštva, v jezi ali stiski ubijal in ropal, zadeti najostrejša kazen, katero postava pozna, ker od takega človeka ni pričakovati poboljšanja. Valentan bil je prej že kaznovan ednajstkrat. Ni se tedaj čuditi, ako je mera enkrat polna in se je njemu priznala največja kazen, ako se tudi njemu vzame življenje, ker je on ubijal. Tu se je spet pokazala resnica pregovora: Kakoršno življenje, takošna smrt. Daj Bog, da bode ta obsodba v svarilo!

Iz Ptujja. (Učiteljsko društvo) V odbor učiteljskega društva za Ptujski okraj so izvoljeni nastopni gospodje: Fran Žiher, nadučitelj, predsednik (četrtočas); Ivan Možina, nadučitelj, podpredsednik; Fran Copf, podučitelj, denarničar; Tone Porekar, podučitelj, knjižničar; Ivan Strelec, podučitelj in Božidar Weinhart, učitelj, zapisnikarja; Ivan Robič, Domician Serajnik in Anton Vidovič, nadučitelji za odbornike. V pregledovalce računov sta izvoljena g. Matija Kolarič, učitelj in g. Fran Šijanec, nadučitelj.

Iz Brezic. (Žalostna novica.) Še niste dve leti potekli, kar se je bralo, da je bila Mica Pal umorjena in Andrej Strgar v smrtni nevarnosti. In čujte, kaj se je zopet ravno v tisti občini prigodilo! Dne 9. prosinca t. l. okoli devete ure zvečer, podasta se dva zločinca, preoblečena in s spremenjenimi obrazi in s puškami oborožena, proti Gregorevčičevemu mlinu na Malem vrhu; tu stanuje uboga žena, od svojega moža zavržena, kateri pa živi v nemških (?) Brezicah, zakaj je pri njiju do tega prišlo, to ne spada sem. Ona ima tudi gostilno in mlin v najemu. Omenjena žena, Tereza Cvirn, je imela samo eno deklo, kakih 27 let staro in enega mlinarskega pomagagača pri sebi. Zločinca, semkaj prišedša, ropočeta v veži, katera je bila še odprta. Ker so v hiši mislili, da je morebiti kak pivec prišel, gre dekla in odpre hišna vrata. V tem trenutku pa stopita hudobneža v hišo z napetima puškama, in ko eden sproži puško na deklo, zvrue se ona koj na tla in

vzdihne v nekolikih minutah dušo, se ve, da nepripravljena. Zločinca sta jo potem hitro pobrisala in ni bilo več sluha ne duha o njeni. Oštarica in pa mlinar se nista zaradi velikega strahu upala koga na pomoč klicati, ker sta mislila, da ju še zločinca zunaj čakata. Drugo jutro naznani se ta grozna hudobija sodnji in žandarskemu poveljstvu. In hitro popoldan se pripelje komisija iz Brežic na omenjeno mesto in povprašuje na vse načine po hudodelcih, ali niso ničesa mogli zvedeti. In kdo bi si bil tudi mislil, da so to tako mladi hudobneži, ki se jim še mleko ust drži, storili. Eden J. U. je namreč dopolnil komaj 18. leto, drugi Pavel Hode pa še le 17. in eden sodelovalec komaj 16, J. U. je sin prav dobre in poštene in daleč znane hiše. Pa vendar, hvala Bogu, je vse prišlo na dan, kako to hočem v kratkem povedati: Kakor sem izvedel od zanesljivih mož, je še tisti večer, ko je bila komisija, g. Gregorevčič, posestnik na Malem vrhu, prave zločince žandarjem priporočil, toda žandarji mu niso skoro verjeli. Pri tem pa so to reč vendar dalje zaslejevali in s pomočjo g. Gregorevčiča in vrlega župana g. Podvinskega, ki sta vsako govornico o omenjenem hudodelstvu pomnila, se je posrečilo, da je vse na dan prišlo. To pa, ko je dne 27. januarija druga komisija iz Celja prišla. Drugi dan so bili omenjeni zločinci zgrabljeni in premišljujejo sedaj že v ječi svojo hudobijo. Izvedelo se je nadalje še več hudobij, ti mlečnjaki so A. Strgarja, ki stanuje v hiši U. že večkrat obkradli in mu že tudi po življenju stregli. Strgar je star čez 70 let in prebiva že veliko let v hiši U. Kako žalostno je pač to za nj, kajti, kakor sam pravi, je on še J. U. zibal in mu veliko dobrega storil. Častiti bralci, vzemite si to žalostno in strašno dogodbo k srcu, posebno pa stariši! Redite in vzgojajte svoje otroke v božjem strahu in dajte jim sami dobre izgleda. Ker sem v začetku svojega dopisa rekel, da se je pred dvema letoma tudi enaka hudobija prigodila, moram pa še to povedati, da sta tisti hudodelnik Martin Cizel, kakor J. U., oba „zeta“ ene hiše, in to „koruznega zakona“. Oba sta v enakem stanu zapustila svoje neveste; namesto „stole“ pa je bila žandarska verižica. Obžalujemo pač vsi ubogega očeta J. U., kajti on je poštenjak skoz in skoz, in on ni gotovo k temu nič zakrivil. Bog ga naj toraj potolaži, ker je moral na svojo starost tako veliko žalost doživeti. Grajal bi pač drugo hišo, nje pa tukaj naj ne imenujem! Ona je veliko zakrivila, pa saj ni zamere, kajti v njej živi vedno liberalni duh. Tam se je že mnogo zoper Slovence skuhalo. Liberallec med Slovenci ali pa volk med ovčami, to je eno! Pač žalostno, da ima sedaj že skorej vsaka vas tacih volkov.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na Dunaji so imeli nek ljudski shod zoper versko šolo. Bilo je kacic 2000 ljudi, iz večine „izvoljeno ljudstvo“, druge pa so z vso skrbjo še odgnali. Zna se, da jim načrt nove šolske postave ni po volji. — V drž. zboru sta bila v zadnjem tednu dva huda dneva za naučnega ministra, pl. dr. Gautscha. Več liberalnih poslancev se je zaletelo va-nj, a ni ga bilo v vrsti drugih, da bi se bil potegnil za ministra. Najbolj sta rohnela zoper njega apotekar Türk pa učitelj Pernertorfer; na konci pa se je vse eno izročil predlog g. ministra učnemu odseku v razpravo. Ta predlog pa meri na to, naj se déjo dijaki na vseučiliščih v ožje sponse ter se držé poslej bolj na uk, kakor pa na „ulk“. Vsekako bi to ne bilo krivo. — Gornji Štajarci so sedaj že na tem, da izpoznajo, kaj jim nova doba nalaga stroškov. Prav krepko se branijo novih občinskih priklad. Tacih pa ima sedaj že veliko občin nad 100%. — Deželni odbor v Celovci se poteguje za to, naj se odpravijo dež. mitnice. Težko, če kaj doseže. — Na Koroškem si menjava družina službo po leti, o kresu. To pa je posestnikom večkrat neprijetno in zato gredó njih želje na to, naj se to predrugači ter se družina naj poslej zavdinja še le o sv. Mihelju, torej jeseni! — V Krškem prireja se stalno učilna razstava. Ako se posreči, bode gotovo v korist slov. šoli. — Iz Kočevja selijo se ljudje radi v daljne kraje, največ jih gre v Ameriko. Ne sliši se, da jih ondi čaka sreča. — Primorsko ima kakor druge dežele, svoje jude in le ti pridno delajo vino pa ga prodajo, komur ga kateri more, radi za pravo, za naravno vino. — V Kostanjevici pri Gorici so imela slov. društva dne 20. februarija slovesno črno sv. mašo za msg. Einspielerja. — Mestno svetovalstvo v Trstu gleda pisano na tamošnji slov. šolski vrt. Po naključji nahaja se v njem 52 otrok, torej dva več, kakor je po postavi in glej, svetovalstvo izreče koj ostro grajo odboru za to. Sedaj pa ta odbor dokazuje svetovalstvu, da je v mestnih šolah 30 do 40 otrok več v enem razredu, kakor to dopušča postava. Škoda, da odbor ne more poslati svetovalstvu enake graje. — Prof. Spinčič se je že preselil iz Kopra v Istri v Gorico. Od večih občin je imenovan častni član. — V Zagrebu ima tudi po novih volitvah stranka, ki ne mara madjarske sile, v mestnem zastopu večino. — Dne 16. februarija je bila v Zagrebu velika svečanost o 50letnici mašništva Djakovskega škofa, Jos. Jur. Strossmayrja. — Na Ogerskem se množijo pritožbe, da hodijo sodnije po polževo ter se vlačijo pravde po več let; sem ter tje pa se zavleče še kje katera po polnem. Kakor